

[Alfred Jensen.]

Det, der kræves fra arbejdspladserne, er hverken udbyttedeling eller andel i forøget overskud, nej, det er en højere løn, en regulering af lønningerne i henhold til de pristigninger, der har fundet sted. Dertil kommer kravet om en arbejdstidsnedsættelse. Med den rationalisering, der finder sted, med den forøgelse af arbejdsløsheden, som den sidste tid har vist, er det vel så rimeligt, at kravet om en sådan forkortelse af arbejdstiden fremsættes. Det er fuldkommen urimeligt, at arbejderne skal bære hovedbyrden ved arbejdsløsheden dels ved direkte at komme i lediggang, dels ved at skulle betale de store omkostninger i form af kontingenter til arbejdsløshedsforsikringen. Vi vil også rejse kravet om længere ferie. Dette er såre naturligt, fordi ferien er et kulturelt gode, en rekreation, som vil betyde større sundhed og bedre kraft til arbejdet. Tre ugers ferie er en foranstaltning, som er gennemført i andre lande, så konkurrencehensyn skulle ikke forhindre en sådan udvidelse af ferien i vort land.

Jeg er overbevist om, at disse krav vil blive de dominerende i den kommende overenskomstsituation, og de ærede medlemmer og forslagsstillerne kan gøre sig alle de forfængelige håb, de vil, om, at de ved at tale om udbyttedeling kan få tankerne og forhandlingerne til at glide i anden retning. Det vil ikke ske. Kravene om højere løn, kortere arbejdstid og udvidet ferie vil blive rejst med styrke. Man kan måske være forslagsstillerne taknemlig for, at de har peget på, at det er muligt at betale mere til arbejderne, end man betaler i øjeblikket, men jeg tror, at selvom arbejdsgiverne og virksomhederne er tilbageholdende, når det gælder om at lægge regnskaber frem for samarbejdsudvalgene, så er arbejderne fuldstændig klar over, hvor grov udbytningen er i vort land, og hvilke muligheder der er for at forbedre levevilkårene. Jeg forstod det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards udtalelser om forbedringen af velstanden her i Danmark på den måde, at det var muligt at gennemføre en anden fordeling af de indkomster, der findes her i landet, at man altså kan give arbejderen mere i løn, end man gør, og give småkårsfolk bedre forhold at leve under, men en virkelig og stor forbedring af samtlige indbyggers forhold kan

kun opnås, hvis man udvider produktionen. Heri er jeg enig med det ærede medlem. Men den indtægtsfordeling, vi har haft indtil dato, og ikke mindst den, vi har i øjeblikket, er af en sådan karakter, at den både kan og bør ændres og det i den kommende vinter.

De tanker, der her er fremsat, vil ikke udjævne de modsætningsforhold, der findes mellem arbejdere og arbejdsgivere. De vil ejheller øve indflydelse på de forhold, der nu hemmer udviklingen af produktivkræfterne. Skal vi nå til en produktionsudvidelse, og skal vi overvinde de vanskeligheder, vi har, må der gås andre veje, som jeg allerede har tilkendegivet i indledningen til min tale. Det må ske derved, at man nationaliserer produktionsmidlerne, først og fremmest naturligvis storindustrien og de monopolagtige virksomheder, men også pengevæsenet. Erfaringerne viser, at hvor man har gjort det, og gjort det på en sådan måde, at man virkelig ændrer forholdene, så arbejderne drages med ind i ledelsen og tilrettelægnings af produktionen ikke alene for den enkelte virksomhed, men af virksomhederne over hele landet, der ophæves det modsætningsforhold, der findes, og der skaber man lysten til at gøre en større indsats, og det vil også kunne ske her i vort land. Jeg er enig med ordføreren for forslagsstillerne i, at det kan ikke blive ved med at gå, som det går; der må en ændring til. Forholdene er modne dertil, det drejer sig blot om, at folket bliver sig disse muligheder bevidst og bliver klar over, hvilke veje man skal gå, og hvilke midler man skal betjene sig af for at nå frem til en sådan forandring.

Hans Rasmussen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger, men jeg synes, at det ikke skal stå uimodsagt, når det ærede kommunistiske medlem hr. Alfred Jensen forsøger at fremstille forholdene sådan, at samarbejdsudvalgene overhovedet ingen betydning har haft for arbejderne udover, at de har været med til at pace tempoet op og været med til at skabe et forøget udbytte for arbejdsgiverne. Det synes at fremgå af det ærede medlems betragtninger i dag, at hans oplysninger nærmest stammer fra den kommunistiske hofavis „Land og Folk“, og at det ærede medlem ikke tilstrækkeligt sætter sig ind i de beretninger, der foreligger også fra tillidsmændene om disse